

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 1.

DNES: DRUHÁ NEDEĽA PO
NARODENÍ

4. 1. 2016 - 10.1. 2016

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	Sv. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 4. 1. 16	FÉRIA	Na úmysel č.d. 53	17.00	16.30	
UTOROK 5. 1. 16	FÉRIA				
STREDA 6. 1. 16	ZJAVENIE PÁNA, SLAVNOSŤ	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		
ŠTVRTOK 7. 1. 16	FÉRIA				
PIATOK 8. 1. 16	FÉRIA	+ rod. Mizerákova, Margetinova, Kurtulíkova	17.00	16.30	
SOBOTA 9. 1. 16	FÉRIA				
NEDEĽA 10. 1. 16	TRETIA PO NARODENÍ PÁNA - KRST KRISTA PÁNA	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	Sv. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 4. 1. 16	FÉRIA				
UTOROK 5. 1. 16	FÉRIA	+ Florián a rodičia	17.00	16.30	
STREDA 6. 1. 16	ZJAVENIE PÁNA, SLAVNOSŤ	Na úmysel	8.30		
ŠTVRTOK 7. 1. 16	FÉRIA	+ rod. Kotúľova, Kaprálíkova	17.00	16.30	
PIATOK 8. 1. 16	FÉRIA				
SOBOTA 9. 1. 16	FÉRIA	+ rod. Brandysova, Bellova. Šubjakova	17.00	16.30	
NEDEĽA 10. 1. 16	TRETIA PO NARODENÍ PÁNA - KRST KRISTA PÁNA	Na úmysel	8.30		

Oznamy

- **Vianočná ofera:** 6. 1. - streda - miništranti
- **V stredu je prikázaný sviatok ZJAVENIA PÁNA – TROCH KRÁĽOV.** Sv. omše ako v nedeľu.
- **Upratovanie kostola:** Babín : č. d. 318 - 330
Vasiľov: Daniela Kytková, Katarína Kytková, Renáta Matugová,
Zlatka Jurkyová, Antónia Bellová, Darina Jurkyová
- **Sviatosť manželstva chcú prijať:**
Jozef **BRANDÝS**, syn Jozefa a Kristíny rod. Skubiszovej, narodený – Dol.Kubín a býv. – Mútne-Duľov
a Monika **PAĽOVÁ**, dcéra Františka a Janky rod. Cubínkovej, narodená – Dol.Kubín a býv.- **Babín**
Ohlasujú sa 2. raz
Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

Pri čítaní Kristovho posolstva o Božom milosrdenstve v evanjeliách nemožno prehliadnúť požiadavku, ktorú vyslovil ako podmienku prijatia Božieho odpustenia - to je naše vzájomné odpúšťanie jeden druhému. Túto podmienku Božieho odpustenia osobitne objasnil v podobenstve o nemilosrdnom sluhovi: „Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi.“ (Mt 18, 35) Milosrdenstvo voči ľuďom vyhlásil za jeden z hlavných zákonov Božieho kráľovstva: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“ (Mt 5, 7) V tomto blahoslavenstve je vlastne vyjadrená typológia milosrdenstva. Ide o milosrdenstvo Boha k ľuďom a o milosrdenstvo človeka k človekovi. Jestvuje teda Božie milosrdenstvo i ľudské milosrdenstvo, ktoré svoju podobu i účinnosť má z Božieho.

Milosrdenstvo je v prvom rade základný postoj Boha voči človekovi. Smerom k Bohu sme vždy v situácii existenčnej odkázanosti a závislosti na ňom. Ale najviac ho potrebujeme a túžime po jeho súcitnej láske vtedy, keď sa nachádzame v hriechu. Hriech je najväčšou biedou človeka. Boh je k nám milosrdný, lebo nám odpúšťa hriechy, ak ich úprimne ľutujeme. Žiadnu inú vlastnosť Boha tak Sväté písmo nezdôrazňuje a nehľasa ako Božie milosrdenstvo.

Názorným vyučovaním o tom, čo je to milosrdná láska k blížnemu, je Kristovo podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi. „Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a padol do rúk zbojníkov. Tí ho ozbíjali, dorážali, nechali ho polomŕtveho a odišli. Náhodou šiel tou cestou istý kňaz a keď ho uvidel, obišiel ho. Takisto aj levita: keď prišiel na to miesto a uvidel ho, išiel ďalej. No prišiel k nemu istý cestujúci Samaritán a keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto. Pristúpil k nemu, nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň. Na druhý deň vyňal dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: „Staraj sa oň a ak vynaložíš viac, ja ti to zaplatím, keď sa budem vracat’.“ Čo myslíš, ktorý z tých troch bol blížnym tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“ On odpovedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš mu povedal: „Chod’ a rob aj ty podobne!“ (Lk 10, 30-37)

Ranený človek z podobenstva, ktorého prepadli zbojníci, je zobrazením každého človeka, na ktorého doliehajú mnohoraké telesné alebo duchovné biedy. V určitom zmysle je to teda každý človek, lebo všetci sme zranení prvotným hriechom a sme odkázaní na pomoc druhých. Samaritán z evanjelia je zasa znázornením vykonávateľa milosrdenstva voči človekovi. Na prvom mieste treba ním rozumieť samého Krista.

Milosrdenstvo človeka voči človekovi má svoje uplatnenie v celej rodine ľudského pokolenia. Každý človek má byť milosrdný voči každému a voči všetkým. Ale najkonkrétnejšie uplatnenie tejto evanjeliovej požiadavky je v rodine. Ona je prvý a najhlavnejší priestor na konanie milosrdenstva. Tu viac, ako kdekol’vek inde, sa má uskutočňovať milosrdná láska k človekovi.

Milosrdenstvo k blížnym je prameňom nevýslovnej útechy a radosti nielen tým, ktorí ho okusujú, ale aj pre tých, čo ho prejavujú. Je hlavnou podmienkou večnej blaženosti. Nič tak Kristus na Božom súde nebude od nás požadovať, ako milosrdenstvo. Hovorí o tom i podobenstvo o poslednom súde: „Lebo som bol hladný a nedali ste mi jesť... Veru, hovorím vám: Čokol’vek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ (Mt 25,31-45)

Milosrdná láska je pomáhať' biednym a trpiacim skutkami telesného a duchovného milosrdenstva. Nimi umenšujeme alebo odstraňujeme biedu a utrpenie ľudí. To sú naše konkrétne prejavy lásky ľuďom, ktorí nás potrebujú. Hmotnú biedu odstraňujeme skutkami telesného milosrdenstva:

Dávať jesť hladným, dávať piť smädným, prichýliť' počestných, odievať' nahých, navštevovať' chorých, poskytovať' pomoc väzňom, pochovávať' mŕtvych.

Ľuďom v duchovnej biede pomáhame skutkami duchovného milosrdenstva:

Napomínať' hriešnikov, poučat' nevedomých, dobre radit' pochybujúcim, tešiť' zarmútených, trpezlivo znášať' krivdu, odpúšťať' ubližujúcim, modliť' sa za živých a mŕtvych.

Skutkami milosrdenstva dokazujeme aj svoju lásku k Bohu. Pán Ježiš povedal: „Čokol’vek ste jednému z mojich najmenších bratov urobili, mne ste to urobili.“ (Mt 25, 46) V podobenstve o poslednom súde zdôraznil, že nás bude brať' na zodpovednosť' najmä za to, čo sme urobili pre dobro biednych a trpiacich. Skutkami milosrdenstva sa veľmi pričiňujeme o obnovu sveta a jeho premenu na svet Božej lásky - Božie kráľovstvo.

Kristus zakončil podobenstvo o milosrdnom samaritánovi výzvou: „Chod’ a rob aj ty podobne!“ (Lk 10,27) Túto Kristovu výzvu chce osobitným spôsobom nechať' zaznieť' Cirkev slávením a prežívaním Roka milosrdenstva. Všetci sme pozvaní: „Chod’ a rob aj ty podobne!“ Konajme milosrdné skutky všade tam, kde sú naši blížni čakajúci na našu pomoc - na telesné alebo duchovné milosrdenstvo.